NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 449/98,

annettu 23 päivänä helmikuuta 1998,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan kaliumkloridin tuonnissa annetun asetuksen (ETY) N:o 3068/92 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä "perusasetus",

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo, että

I EDELTÄVÄ MENETTELY

(1) Neuvosto on asetuksella (ETY) N:o 3068/92 ([2]) ottanut käyttöön lopullisen polkumyyntitullin tuotaessa yhteisöön Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevaa ja CN-koodeihin 3104 20 10, 3104 20 50 ja 3104 20 90 kuuluvaa kaliumkloridia, mikä tulli vastaa kyseisen tuotteen vahvistetun vähimmäishinnan ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan erotusta ("vähimmäishinta").

(2) Neuvosto on muuttanut asetuksen (EY) N:o 643/94 ([3]), jäljempänä "uudelleentarkastelun kohteena oleva asetus", asetusta (ETY) N:o 3068/92 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan kaliumkloridin tuonnissa ja muuttanut toimenpiteiden muodoksi vähimmäishinnan ja tonnia kohti ilmaistun kiinteämääräisen tullin yhdistelmän.

II UUDELLEENTARKASTELU

(3) Komissio ilmoitti 5 päivänä elokuuta 1995 ([4]) neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan ja perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti välivaiheen tarkastelun vireillepanosta. Uudelleentarkastelun perustana olevan pyynnön teki International Potash Company (IPC, Moskova), venäläinen kaliumkloridin viejä, joka edusti seuraavia valkovenäläisiä ja venäläisiä tuottajia: Production Amalgamation "Belaruskali" (Soligorsk, Minskin alue), PLC "Silvinit" (Solikamsk, Permin alue) ja PLC "Uralkali" (Berezniki, Permin alue). Pyynnön esittäjän mukaan Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittyminen yhteisöön oli aiheuttanut muutoksen olosuhteissa, joihin voimassa olevat toimenpiteet perustuvat. Se esitti myös, että vuonna 1994 vientihinnat perustuivat käytettävissä oleviin tietoihin, mutta että nyt se oli valmis yhteistyöhön. Lisäksi se väitti, että toimenpiteiden muotoa eli tonnia kohti ilmaistun kiinteämääräisen tullin ja vähimmäishinnan yhdistelmää olisi tarkasteltava uudestaan, koska se esti suhteettomasti tavanomaista kaupankäyntiä yhteisön kanssa. Tarkastelu koski ainoastaan polkumyyntiä ja yhteisön etua.

(4) Komissio ilmoitti asiasta virallisesti niille tuottajille, viejille ja tuojille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä viejämaiden edustajille ja antoi asianomaisille osapuolille tilaisuuden esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää kuulemista. Viejä, viejämaiden edustajat, yhteisön tuotannonala, tuojat ja tuojien järjestö esittivät näkökantansa. Komissio kuuli kaikkia kuulemista pyytäneitä osapuolia, joita ovat seuraavat:

— venäläinen viejä IPC,

— etuyhteyttä vailla oleva tuoja Kemira Agro Oy, Helsinki, Suomi,

— IPC:hen etuyhteydessä oleva tuoja Ferchimex N.V., Antwerpen, Belgia,

— European Fertilizer Import Association EFIA,

— European association of potash producers APEP, valituksen tekijä.

(5) Komissio lähetti kyselylomakkeet osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja sai yksityiskohtaisia tietoja viejältä sekä kahdelta etuyhteydessä olevalta ja etuyhteyttä vailla olevalta tuojalta yhteisössä. Koska Kanada oli valittu vertailumaaksi, komissio lähetti kyselylomakkeen myös kanadalaisille yrityksille, jotka valmistavat tarkasteltavana olevaa tuotetta, ja sai yksityiskohtaisia tietoja kahdelta yritykseltä.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/96 (EYVL L 317, 6.12.1996, s. 1).
([2]) EYVL L 308, 24.10.1992, s. 41
([3]) EYVL L 80, 24.3.1994, s. 1
([4]) EYVL C 201, 5.8.1995, s. 4

(6) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tiedot, joita se piti tarpeellisena polkumyynnin ja yhteisön edun määrittämistä varten. Tarkastelussa tutkittiin seuraavat IPC:hen etuyhteydessä olevat tuojat:

— Ferchimex N.V., Antwerpen, Belgia,

— Belurs Handels GmbH, Wien, Itävalta.

(7) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin kirjallisesti olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella voimassa olevien toimenpiteiden muuttamista. Lisäksi osapuolille annettiin kohtuullinen määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää tätä ilmoitusta koskevat näkökantansa. Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin, ja tarvittaessa komission päätelmiä muutettiin niiden huomioon ottamiseksi.

(8) Polkumyyntiä koskeva tutkimus koski 1 päivän heinäkuuta 1994 ja 30 päivän kesäkuuta 1995 välistä ajanjaksoa.

III TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tuotteen kuvaus

(9) Menettelyn kohteena oleva tuote on kaliumkloridi (jäljempänä ”potaska”), jota yleensä käytetään maatalouslannoitteena joko suoraan — sellaisenaan tai sekoitettuna muiden lannoitteiden kanssa — tai osana niin sanottua NPK-lannoitetta (typpi, fosfori, kalium). Kaliumpitoisuus vaihtelee, ja se määritetään prosentuaalisena osuutena K_2O:ta vedettömän kuivan tuotteen painosta (kaliumoksidin kemiallinen kaava). Kaliumkloridia on yleensä kahta eri laatua: vakio- eli jauhelaatuista, joka muodostaa yli 90 prosenttia tarkasteltavana olevista maista peräisin olevasta tuonnista, ja raelaatuista. Tuotetta on olemassa kolmen eri tyyppisenä K_2O-pitoisuuden mukaan:

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna enintään 40 prosenttia; CN-koodi 3104 20 10,

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40 prosenttia mutta enintään 62 prosenttia; CN-koodi 3104 20 50,

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 62 prosenttia; CN-koodi 3104 20 90.

(10) Tutkimus koskee kaikkia tuotetyyppejä, vaikka yli 94 prosenttia kaikesta kyseessä olevista maista peräisin olevasta tuonnista kuuluu CN-koodiin 3104 20 50; tämä tyyppi muodostaa myös yli 90 prosenttia yhteisön markkinoilla myydystä kaliumkloridista. Tutkimus koskee sekä vakio- että raelaatuista kaliumkloridia.

(11) Uudelleentarkastelun kohteena olevassa asetuksessa määritetään polkumyyntitullin eri määrät vakio- eli jauhelaatuista ja raelaatuista potaskaa varten. Tämä erottelu perustuu oletukseen, että olemassa on vain nämä kaksi laatua. Tutkimuksessa on kuitenkin ilmennyt, että yhdessä tapauksessa tuotiin potaskaa, joka ei ollut raelaatuista eikä vakiolaatuista. Koska menettely koskee kaikkia potaskatyyppejä ja tarkoituksena on kattaa kaikki mahdolliset aukot, katsotaan aiheelliseksi tehdä ero ”vakiolaatuisen” ja ”muun kuin vakiolaatuisen” potaskan välillä, jolloin jälkimmäinen käsittää raelaatuisen potaskan mutta ei rajoitu siihen.

Jotta toimenpiteitä ei voitaisi kiertää sellaisilla erikoisyhdistelmillä tai -seoksilla, joissa on epätavallisen suuri potaskapitoisuus ja jotka eivät kuulu edellä mainittuihin CN-koodeihin mutta joita voidaan kuitenkin käyttää potaskana, näiden seosten katsotaan kuuluvan ”muuhun kuin vakiolaatuiseen” potaskaan.

2. Samankaltainen tuote

(12) Samoin kuin aiemmissa tutkimuksissa komissio totesi, että koska erityyppisen ja -laatuisen potaskan fyysisissä ja kemiallisissa ominaisuuksissa ei ole eroja, vertailumaaksi valitussa Kanadassa tuotettua potaskaa voitiin perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti pitää samankaltaisena tuotteena kuin tarkastelun kohteena olevista maista vietyä tuotetta. Lisäksi kyseisistä kolmesta maasta viety potaska ja yhteisössä tuotettu potaska ovat samankaltaisia.

IV POLKUMYYNTI

1. Yhteistyön taso

(13) Valkovenäläiset ja venäläiset tuottajat toimivat tutkimuksen yhteydessä täysin yhteistyössä yhteisen venäläisen viejänsä IPC:n kautta.

(14) Ukraina ei osallistunut yhteistyöhön lainkaan. Ukrainan edustajat ilmoittivat, että Ukrainassa ei tuotettu eikä sieltä viety potaskaa tutkimusajanjakson aikana. Ne pyysivät, että Ukraina jätettäisiin polkumyyntimenettelyn kohteena olevien maiden ulkopuolelle. Eurostatin tullitilastojen mukaan

Ukrainasta peräisin olevaa kaliumkloridia kuitenkin tuotiin yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi useilta osapuolilta saadut tiedot vahvistivat, että Ukrainassa on ainakin yksi tuotantolaitos. Näissä olosuhteissa päätettiin, että potaskan tuontia Ukrainasta ei olisi jätettävä tämän tutkimuksen ulkopuolelle.

2. **Vertailumaa**

(15) Koska tarkastelun kohteina olevia maita ei pidetä markkinatalousmaina perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti, normaaliarvo oli määritettävä sellaisesta sopivasta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa ja jossa tuotetta valmistetaan ja markkinoidaan saatujen tietojen perusteella. Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa komissio ehdotti Kanadaa sopivaksi vertailumaaksi, koska

— Kanada on maailmanlaajuisesti potaskan merkittävin ja Valko-Venäjää, Venäjää ja Ukrainaa suurempi tuottaja ja viejä,

— Kanadan kotimarkkinoilla vallitsevat kyseisen tuotteen osalta tavanomaiset kilpailuedellytykset,

— valmistusmenetelmät ja raaka-aineiden saanti ovat Kanadassa pitkälti samanlaisia kuin tarkasteltavina olevissa maissa,

— Kanadaa oli käytetty vertailumaana edellisissä tutkimuksissa eivätkä olosuhteet olleet merkittävästi muuttuneet.

(16) IPC suostui Kandan valintaan vertailumaaksi. Se ilmaisi kuitenkin vastalauseensa siitä, että kaikkien toteamusten perustana olisi ainoastaan yksi kanadalainen yritys, Potash Company of Canada (jäljempänä "Potacan"), ja väitti, että Potacanalla oli yhteyksiä eurooppalaisiin tuottajiin eikä sitä voida pitää Kanadan markkinoita edustavana. Komissio pyrki yhteistyöhön muiden kanadalaisten tuottajien kanssa, erityisesti maailman suurimman potaskan tuottajan, Potash Corporation of Saskatchawanin (jäljempänä "PCS") kanssa. Vaikka PCS ei suostunut yhteistyöhön edellisessä tutkimuksessa, se oli nyt valmis antamaan tietoja kaivosten ominaisuuksista Kanadassa, potaskan hinnoista ja kuljetuskustannuksista sekä Pohjois-Amerikan potaskamarkkinoiden rakenteesta. Tällä tavoin hankittuja ja tarkistettuja tietoja käytettiin Potacanalta saatujen tietojen tarkistamiseen ja vahvistamiseen sekä keskimääräisten kuljetuskustannusten laskemiseen.

(17) Tässä yhteydessä on mainittava, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti 28 päivänä syyskuuta 1995 asiassa T-164/94, Ferchimex v. neuvosto ([1]), antamassaan tuomiossa, että toimielimet eivät olleet toimineet laittomasti käyttäessään menettelyssä Kanadaa vertailumaana tai käyttäessään Potacanilta saatuja tietoja.

3. **Normaaliarvo**

(18) Kuten edellä on todettu, normaaliarvo laskettiin niiden tietojen perusteella, jotka oli saatu tutkimuksessa yhteistyöhön täysin osallistuneen kanadalaisen yrityksen tiloissa vahvistettujen tietojen perusteella; yritys on Potash Company of Canada Ltd. (Potacan), Toronto, mukaan lukien sen tuottajayhtiö Potacan Mining Company (PMC), Saint John.

(19) Komissio tutki ensiksi, oliko Potacanin harjoittama potaskan kokonaismyynti Kandan markkinoilla edustavaa verrattuna IPC:n Valko-Venäjältä ja Venäjältä peräisin olevan potaskan yhteisöön suuntautuvaan kokonaisvientiin. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti Kanadan myynnin määrä katsottiin edustavaksi, jos potaskan kokonaismyynnin määrä oli vähintään viisi prosenttia IPC:n kokonaisvientimyynnistä yhteisöön (niin sanottu viiden prosentin testi). Tämä ehto täyttyi.

(20) Komissio tutki tämän jälkeen, voitaisiinko Potacanin Kandassa tuottamaa ja myymää potaskaa pitää samanlaisena tai suoraan vertailukelpoisena sen potaskan kanssa, jota IPC myi vietäväksi yhteisöön. Potacanin ja IPC:n vakio- eli jauhelaatuista potaskaa pidettiin vertailukelpoisina tuotteina, ja sama koski Potacanin ja IPC:n raelaatuista potaskaa, koska kaikissa laaduissa tuotteilla oli samat kemialliset ja fyysiset ominaisuudet.

(21) Komissio tutki kunkin Potacanin Kanadan markkinoilla myymän potaskalaadun eli vakio- tai jauhelaatuisen ja raelaatuisen potaskan osalta, oliko Potacanin myynti Kanadan markkinoilla riittävän edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tietyn tyypin tai laadun Kandan myynti katsottiin riittävän edustavaksi, jos Potacanin kyseistä potaskalaatua myymä määrä Kanadan markkinoilla oli tutkimusajanjakson aikana vähintään viisi prosenttia IPC:n saman laadun yhteisöön suuntautuneen viennin määrästä.

Raelaatuisen kaliumkloridin (niin sanotun GMOPin) myyntiä Kandan markkinoilla pidettiin edustavana.

([1]) Asia T-164/94, Ferchimex SA v. neuvosto, kok. 1995, s. II-2681.

Vakiolaatuisen kaliumkloridin (niin sanotun SMOPin) myyntiä Kanadan markkinoilla ei katsottu edustavaksi. Tämän vuoksi ja aiempien tutkimusten tavoin Potacanin vakiolaatuisen kaliumkloridin myynti Yhdysvaltojen markkinoille lisättiin sen Kanadassa tapahtuvaan myyntiin, koska Pohjois-Amerikan markkinoita, jäljempänä "Kanadan ja Yhdysvaltojen markkinat", voidaan pitää potaskan osalta yhtenäisinä markkinoina. Lisäksi Potacanin valmistama ja Yhdysvaltojen markkinoilla myymä vakiolaatuinen kaliumkloridi oli samanlaista kuin Potacanin Kanadan markkinoille myymä vakiolaatuinen kaliumkloridi ja sen vuoksi samankaltainen tuote kuin IPC:n yhteisöön viemä vakiolaatuinen kaliumkloridi. Vakiolaatuisen kaliumkloridin myyntiä Pohjois-Amerikan markkinoilla pidettiin edustavana.

(22) Komissio tarkasteli lopuksi kyseessä olevan laadun kannattavan myynnin osuutta sen toteamiseksi, voitaisiinko Potacanin Kanadan raelaatuisen kaliumkloridin myynnin ja Pohjois-Amerikan vakiolaatuisen kaliumkloridin myynnin katsoa kuuluvan tavanomaiseen kaupankäyntiin.

Laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla tai niitä korkeammalla nettohinnalla myydyn raelaatuisen potaskan määrä (kannattava myynti) oli yli 80 prosenttia kyseessä olevan laadun kokonaismyyntimäärästä. Raelaatuisen kaliumkloridin osalta normaaliarvo perustui näin ollen tosiasialliseen kanadalaiseen hintaan, joka laskettiin painotettuna keskiarvona Potacanin koko raelaatuisen potaskan myynnin hinnoista Kanadassa tutkimusajanjakson aikana riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei.

Laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla tai niitä korkeammalla nettohinnalla myydyn vakiolaatuisen potaskan määrä (kannatava myynti) oli vähemmän kuin 80 prosenttia mutta yli 10 prosenttia kyseessä olevan laadun kokonaismyyntimäärästä. Vakiolaatuisen kaliumkloridin osalta normaaliarvon perusteena käytettiin siten tosiasiallista Pohjois-Amerikassa käytettyä hintaa, joka laskettiin ainoastaan kannattavan myynnin hintojen painotettuna keskiarvona.

4. **Vientihinnat**

(23) IPC oli ainoa viejä, joka osallistui yhteistyöhön. Näin ollen sekä Valko-Venäjää että Venäjää varten vientihinnat arvioitiin IPC:n toimittamien tietojen perusteella. Kaksi riippumatonta tuojaa, BASF AG, Saksa, ja Kemira Agro Oy, Suomi osallistuivat myös tutkimusyhteistyöhön, ja niiden toimittamia tietoja käytettiin myös IPC:n vientihintojen määrittämiseen. Ukraina ei osallistunut yhteistyöhön, ja sen osalta ei voitu määrittää erillistä vientihintaa, joten komissio käytti saatavissa olevia eli IPC:n toimittamia tietoja.

(24) IPC:n myynti yhteisön markkinoille tapahtui osittain kahden siihen etuyhteydessä olevan maahantuojan, Ferchimexin ja Belursin, kautta, osittain suoraan riippumattomille asiakkaille.

Kaikissa tapauksissa, joissa potaskan vienti suuntautui yhteisössä oleville riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella. Kuitenkin niissä tapauksissa, joissa vienti suunnattiin etuyhteydessä olevalle osapuolelle, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti eli sen hinnan perusteella, jolla tuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle. Näissä tapauksissa tehtiin tuonnin ja jälleenmyynnin välisiä kustannuksia ja voittoa koskevia oikaisuja luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla. Tutkimusten tulosten perusteella sopivana piidettiin viiden prosentin voittomarginaalia, kun otetaan huomioon etuyhteydessä olevien maahantuojien toiminta.

(25) Tutkimuskauden aikana suurin osa potaskasta tuli yhteisön markkinoille sisäisen jalostusmenettelyn yhteydessä. Lisäksi suuri määrä raelaatuista potaskaa laskettiin vapaaseen vaihdantaan yhteisössä muuna tuotteena kuin vakio- tai raelaatuisena potaskana, ja tuote kuului näin ollen eri tullinimikkeeseen eikä siihen sovellettu polkumyyntitullia. Tutkimuksessa kävi ilmi, että kyseinen erä oli itse asiassa myyty eteenpäin tavallisena potaskana ja sitä ilmeisesti myös käytettiin sellaisena. Tämän johdosta päätettiin, että tämä potaskan myynti otettaisiin huomioon yhdessä sisäiseen jalostukseen tarkoitetun potaskan kanssa IPC:n vientihintaa laskettaessa, koska molemmat sisältyivät uudelleentarkastelun kohteena olevan asetuksen III luvun a kohdassa olevaan tuotteen kuvaukseen.

5. **Vertailu**

(26) Normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisia oikaisuja, joissa otettiin asianmukaisesti huomioon hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet.

Oikaisut tehtiin, kun pyyntö esitettiin sitä varten asetetussa määräajassa ja kun kyseinen osapuoli pystyi osoittamaan hintoihin ja hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitettyjen eroavuuksien vaikutukset.

a) *Oikaisut*

(27) Oikaisuja tehtiin kuljetukseen, vakuutukseen, käsittelykustannuksiin, luottoihin, alennuksiin ja palkkioihin littyvien eroavuuksien vuoksi silloin, kun ne olivat asianmukaisia ja perusteltuja.

(28) IPC pyysi oikaisua venäläisen ja valkovenäläisen potaskan ja Kanadassa tuotetun potaskan fyysisten ominaisuuksien välisten erojen vuoksi. IPC:n mukaan venäläisen ja valkovenäläisen potaskan laatu on huonompaa kosteuden ja pölyn vuoksi. Komissio tutki huolellisesti IPC:n väitteet mutta tuli siihen tulokseen, että kemialliset ominaisuudet ja tuotantomenetelmät, paakkuuntumisenestokäsittely mukaan luettuna, olivat Venäjällä, Valko-Venäjällä ja Kanadassa tuotetun potaskan osalta samat. Tämän vuoksi ei voitu tehdä fyysisten ominaisuuksien eroavaisuuksiin perustuvaa oikaisua.

(29) Olisi huomattava, että potaska on massatuote, jonka kuljetuskustannusten osuus myyntihinnasta on prosentuaalisesti korkea. Venäjän ja Valko-Venäjän kaivosten ja lähimmän sataman tai rajan merkittävä etäisyys huomioon ottaen päätettiin, että normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi suoritettava vapaasti kaivoksella -perusteella.

(30) IPC oli esittänyt, että kuljetuskustannukset Venäjällä ja Valko-Venäjällä olivat nousseet ja lähestyivät markkinahintoja. Koska kumpaakaan maata ei kuitenkaan pidetä markkinatalousmaana, komissio ei pystynyt käyttämään Venäjän tai Valko-Venäjän kuljetuskustannuksia, koska katsotaan, että hinnat ja kustannukset, mukaan lukien kuljetuskustannukset, eivät perustu tavanomaisiin markkinavoimiin eivätkä ne sen vuoksi ole luotettavia.

(31) Toisaalta potaskan kuljetuskustannukset Kanadassa ovat markkinajohtoisia ja eri rautatieyhtiöiden välillä sekä rautatie- ja maantiekuljetuksen välillä esiintyy kilpailua. Koska Kanadan markkinoilla on kilpailua, tutkimuksessa määritettyjä rautatiemaksuja sovellettiin IPC:n vientihintaan suhteuttettuna ivo-kaivosten ja vientisatamien ja -rajojen väliseen välimatkaan. Näin lasketut kuljetuskustannukset vähennettiin FOX/DAF-vientihinnoista, jotta niistä saataisiin vertailukelpoisia vapaasti kaivoksella -tasolla laskettujen normaaliarvojen kanssa.

b) *Luontaisista suhteellisista eduista johtuvat oikaisut*

(32) IPC pyysi oikaisujen tekmistä Kanadan perusteella laskettuun normaaliarvoon sillä perusteella, että Venäjän ja Valko-Venäjän kaivoksilla olisi luontaisia suhteellisia etuja, jotka koskevat raaka-aineiden saatavuutta, tuotantomenetelmiä, tuotannon läheisyyttä asiakkaisiin ja tuotteen erityisominaisuuksia eli varantojen kokoa, kaivosten yleisiä ominaisuuksia sekä niiden maantieteellistä sijaintia ja malmin ominaisuuksia.

(33) IPC:lle annettiin tilaisuus esittää kantansa, ja sekä IPC:lle että valituksen tekijälle annettiin useita tilaisuuksia esittää huomioita toistensa näkökannoista. Asiassa pyydettiin mielipidettä myös Kanadan luonnonvaroista vastaavan ministeriön asiantuntijalta, jota sekä IPC että yhteisön tuottajat olivat ehdottaneet tutkimuksen alussa.

(34) Luontaisia suhteellisia etuja arvioitiin sen perusteella, millainen vaikutus nillä on tuotantokustannuksiin, ja edut otettiin huomioon ainoastaan silloin, kun vaikutus voitiin selvästi osoittaa ja arvioida kustannuksina. Ensiksi näytti siltä, että ainoat Venäjälle ja Valko-Venäjälle luontaisen suhteellisen edun antavat tekijät olivat kaivosten syvyys ja lämpötila, joilla on vähemmän merkitystä verrattuna muihin tekijöihin, kuten malmin laatuun. Lisäksi IPC ei pystynyt osoittamaan kaivosten syvyyden vaikutusta tuotantokustannuksiin. Ainoa tekijä, jonka vaikutus tuotantokustannuksiin oli selvä, oli malmin mineraalipitoisuus eli sen laatu. Päätelmänä oli kuitenkin, että malmin alhaisemman laadun vuoksi Venäjän ja Valko-Venäjän kaivoksissa tarvitaan luultavasti noin 50 prosenttia enemmän malmia saman potaskamäärän tuottamiseen, millä on huomattavia negatiivisia vaikutuksia tuotantokustannuksiin.

Kun on tarkasteltu eri tekijöitä ja käytettävissä olevia tietoja, voidaan todeta, että Venäjän ja Valko-Venäjän kaivosten syvyydestä aiheutuva luontainen suhteellinen etu kumoutuu malmin laatuun liittyvällä haitalla, jolla riippumattoman tahon mukaan on suurempi vaikutus kustannuksiin. Kokonaisuutena katsoen on todennäköisempää, että Venäjän ja Valko-Venäjän kaivoksilla on luontainen suhteellinen haitta kanadalaisiin kaivoksiin verrattuna. Sen vuoksi luontaisista suhteellisista

eduista johtuvaa oikaisua Venäjän ja Valko-Venäjän kaivoksia varten verrattuna Kanadan kaivoksiin ei tässä tapauksessa katsottu aiheelliseksi eikä sitä sen vuoksi voitu myöntää IPC:lle. Tutkimuksen yksityiskohtaiset tulokset on toimitettu IPC:lle ja yhteisön tuottajille.

6. **Polkumyyntimarginaalit**

(35) Valko-Venäjää, Venäjää ja Ukrainaa varten määritettiin erillinen polkumyyntimarginaali. Koska todettiin, että hinnat vaihtelivat ajanjakson ja asiakkaiden mukaan, painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin kaikkien yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jotta polkumyynnin koko laajuus kävisi ilmi.

a) *Valko-Venäjä*

(36) Prosentuaalisena osuutena cif-hinnasta yhteisön rajalla ilmaistuna polkumyyntimarginaali eri laatuja kohti oli seuraava:

vakiolaatu: 38,5 %

raelaatu: 58,2 %.

b) *Venäjä*

(37) Prosentuaalisena osuutena cif-hinnasta yhteisön rajalla ilmaistuna polkumyyntimarginaali eri laatuja kohti oli seuraava:

vakiolaatu: 37,1 %

raelaatu: 48,4 %.

c) *Ukraina*

(38) Koska Ukraina ei osallistunut yhteistyöhön, polkumyynnin jäännösmarginaali laskettiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jotta yhteistyöhön osallistumattomuutta ei palkittaisi, käytettiin kutakin laatua varten laskettua korkeinta polkumyynnin marginaalia seuraavasti:

vakiolaatu: 38,5 %

raelaatu: 58,2 %.

V **VAHINKO JA SYY-YHTEYS**

(39) Vahinkoa ei tarkasteltu uudelleen, koska tässä tutkimuksessa tarkasteltiin ainoastaan polkumyyntiä ja yhteisön etua. Vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat toteamukset edellisestä tutkimuksesta pysyvät siis voimassa ja vahinkomarginaalit muuttumattomina. Neuvosto vahvistaa vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat toteamukset sekä vahingon korjaamiseen riittävät tasot sellaisina kuin ne ovat uudelleentarkastelun kohteena olevassa asetuksessa.

VI **YHTEISÖN ETU**

1. **Yhteisön etua koskeva tutkimus**

(40) Arvioidakseen perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, onko polkumyyntitoimenpiteiden jatkaminen koko yhteisön edun mukaista, komissio on tutkinut vaikutusta, joka voimassa olevilla polkumyyntitoimenpiteillä on osapuolille, joita asia koskee.

(41) Tämän vuoksi on lähetetty kyselylomakkeet seuraaville osapuolille:

— valituksen tehnyt tuotannonala: Cleveland Potash Ltd (Yhdistynyt kuningaskunta), Coposa SA (Espanja), Kali und Salz GmbH (Saksa), SCPA (Ranska);

— kyseisen tuotteen tärkeimmät käyttäjät yhteisössä eli lannoitteiden valmistajat: BASF AG (Tanska), Hydro Agri SA (Belgia), DSM Agro NV (Alankomaat), Kemira Agro Oy (Suomi), Kemira Ince Ltd (Yhdistynyt kuningaskunta), Kemira SA (Belgia), Kemira Denmark A/S (Tanska), IFI (Irlanti), Fertiberia (Espanja), Quimigal Adubos SA (Portugali), Grande Paroisse SA (Ranska), Chemical Industries of Northern Greece SA (Kreikka), Agrolinz GmbH (Itävalta);

— samankaltaisen tuotteen tuojat (järjestönsä EFIA:n kautta).

Vastauksia saatiin seuraavilta osapuolilta:

— kolme tuottajaa, jotka edustavat yli 80:tä prosenttia yhteisön koko potaskatuotannosta vuonna 1996,

— yhdeksän lannoitteiden tuottajaa,

— kolme EFIA:n jäsentä.

Kahta vastausta lukuun ottamatta tuottajien ja lannoitteiden valmistajien vastaukset olivat riittäviä ja täyttivät komission vaatimukset. Komissio suoritti tarkastuksen seitsemän sellaisen yrityksen tiloissa, joiden vastaukset olivat kattavia. Tutkittuihin yrityksiin kuului kolme tuottajaa ja neljä kaliumkloridin käyttäjää. Näin ollen katsotaan, että komissio on tarkastanut merkittävän ja edustavan määrän tuotteen käyttäjistä ja valmistajista yhteisössä ja että kerättyjen tietojen perusteella voidaan tehdä selviä päätelmiä.

Tuojista kolme EFIA:n jäsentä (23:sta) palautti kyselylomakkeen.

2. **Kaliumkloridimarkkinat**

a) *Yhteisön tuotannonala*

(42) Yhteisön tuotannonala koostuu neljästä tuottajasta, joista kukin omistaa yhden tai useamman louhinta- ja jalostuslaitoksen. Kyseessä on pääasiassa kaivannaisteollisuus, ja sen vuoksi ala on erittäin pääomakeskeistä ja edellyttää erittäin paljon investointeja. Tämän vuoksi kapasiteetin käyttöaste vaikuttaa tuotannonalaan herkästi, ja tuotannon väheneminen aiheuttaa välittömästi yksikköhintaisten kiinteiden kulujen nousun.

(43) Vuonna 1996 yhteisön tuotannonala tuotti 4,7 miljoonaa tonnia kyseistä tuotetta K_2O:na laskettuna. Tänä aikana tuotannon taso ylitti yhteisön kulutuksen noin kahdeksalla prosentilla, mikä johtui olemassa olevasta viennistä.

(44) Yhteisön tuotannonalan työpaikkojen kokonaismäärä oli vuonna 1996 yli 13 000. Suurin osa työpaikoista sijaitsi Saksan, Ranskan, Englannin ja Espanjan taloudellisesti vaikeassa asemassa olevilla alueilla, jotka kärsivät rakenteellisesta heikkoudesta ja korkeasta työttömyydestä.

(45) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus vuonna 1996 oli 81,3 prosenttia, mikä ei ole epätavallista tuotteelle, jonka osalta kuljetuskustannusten vaikutus on erittäin korkea.

b) *Potaskan kulutus yhteisössä*

(46) Potaskan kaikkien muotojen kulutus yhteisössä on pysynyt vakaana viime vuosina, ja vuonna 1992 se oli K_2O:ksi laskettuna 4,12 miljoonaa tonnia ja vuonna 1996 4,34 miljoonaa tonnia. Noin kolmannes (31 prosenttia) kulutuksesta yhteisössä on tavallisesti raelaatuista potaskalannoitetta eli kaliumkloridia (25 prosenttia) ja kaliumsulfaattia (6 prosenttia). Loppu (69 prosenttia) on nitraatteja ja fosfaatteja sisältävien seoslannoitteiden muodossa (NPK- ja PK-lannoitteet).

c) *Potaskan tuonti Euroopan unioniin*

(47) EFIA:n (European Fertilisers Importers Association) jäseniä olevat tuojat edustavat kahta hyvin erilaista yritystyyppiä: yritykset harjoittavat joko kauppaa tai lannoiteseosten valmistamista, jolloin viimeksi mainittu ala käsittelee lähinnä raelaatuista potaskaa.

(48) Tarkasteltavina olevista maista yhteisöön suuntautuneen viennin määrä laski 944 952 tonnista (75 miljoonaa ecua) vuonna 1990 273 646 tonniin (23,5 miljoonaa ecua) vuonna 1994 ja edelleen 41 441 tonniin (10,5 miljoonaa ecua) vuonna 1996.

(49) Kolmansista maista yhteisöön suuntautuneen kokonaistuonnin määrä nousi 1 097 083 tonnista (99,3 miljoonaa ecua) vuonna 1990 1 179 871 tonniin (112,5 miljoonaa ecua) vuonna 1994 ja edelleen 1 453 125 tonniin (150,7 miljoonaa ecua) vuonna 1996.

d) *Tuotetta käyttävä teollisuus*

(50) Tuotetta käyttävään teollisuuteen kuuluu lannoitteiden valmistajia (jotka käyttävät vakiolaatuista potaskaa) ja maatalousalalla toimivia loppukäyttäjiä eli maanviljelijöitä tai lannoiteseosten valmistajia (jotka käyttävät raelaatuista potaskaa).

(51) Potaska on yksi kolmesta tärkeimmästä ravinteesta, joita käytetään valmistettaessa NPK-lannoitteita, jotka muodostavat suurimman osuuden yhteisön lannoiteteollisuuden tuotannosta. NPK-lannoitteiden tuotantoprosessissa perusnitraatit (N) ja -fosfaatit (P) muutetaan NP-seoksiksi kemiallisissa prosesseissa, joiden lopussa lisätään kaliumkloridi (K). Koska suurin osa NPK-seoslannoitteiden lisäarvosta saadaan typpiosasta, kaliumkloridin suhteellinen osuus tässä lannoitteiden valmistusprosessin viimeisessä vaiheessa ei ole merkittävä.

On myös huomattava, että potaskaa voidaan lisätä NPK-lannoitteisiin myös kaliumsulfaatin muodossa.

(52) Koska kemianteollisuuden merkitys lannoitteiden tuotannossa on suuri, myös tuotetta käyttävä ala on pääomakeskeinen. Erityisesti on otettava huomioon, että yhteisössä tuotetta käyttävän teollisuuden on ollut tehtävä merkittäviä investointeja noudattaakseen yhteisön ympäristöstandardeja.

e) *NPK-lannoitteiden kulutus yhteisössä*

(53) Sen jälkeen kun viljelymaan kokonaispinta-ala yhteisössä pieneni yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen jälkeen vuonna 1992, lannoitteiden kulutus yhteisössä on pysynyt vakaana. On huomattava, että käytettävissä olevat tiedot koskevat kaikkien ravinteiden (N, P ja K) kokonaiskulutusta yhteisössä, ja NPK-seoslannoitteiden osuus näistä on noin 40 prosenttia. Ravinteiden kokonaiskulutus yhteisössä lisääntyi 15,7 miljoonasta tonnista vuosina 1992 ja 1993 arvioituun 17,7 miljoonaan tonniin vuosina 1995 ja 1996.

(54) Lannoitteiden loppukäyttäjiä yhteisössä ovat maanviljelijät. He hankkivat tavallisesti tarvittavat lannoitteet ostoryhmittymien välityksellä. Viljelijä voi valita, käyttääkö hän a) yksiravinteisia lannoitteita, b) mekaanisia seoksia, joissa on yksinkertaisesti yhdistetty yksiravinteisia lannoitteita vai c) seoslannoitteita, joiden kussakin rakenteessa on täsmälleen sama määrä samanlaatuisia ravinteita kuin muissakin rakeissa. Yksiravinteiset lannoitteet ja mekaaniset seokset ovat halvempia kuin seoslannoitteet, mutta seoslannoitteet takaavat korkeamman ja vakaamman laadun.

Lannoitteiden käyttö on kausittaista, mikä koskee erityisesti typpeä, jota tarvitaan eniten keväällä. Lannoitteet muodostavat 12 prosentin yhteisön viljelijöiden kustannuksista, ja potaskan osuus on 1 – 2 prosenttia muuttuvista kustannuksista.

3. **Tutkimuksen kohteena olevat yritykset**

a) *Yhteisön tuotannonala*

(55) Yhteisön tuottajat tuottivat vakiolaatuista potaskaa 2 880 kilotonnia vuonna 1992; määrä nousi 4 110 kilotonniin vuonna 1994 ja laski 3 930 kilotonniin vuonna 1996 ja sen arvioidaan olevan 4 050 kilotonnia vuonna 1997. Raelaatuisen potaskan tuotanto oli 1 030 kilotonnia vuonna 1992, 2 170 kilotonnia vuonna 1994, 2 310 kilotonnia vuonna 1996, ja sen ennustetaan olevan 2 320 kilotonnia vuonna 1997. Potaskan kokonaistuotanto oli 3 910 kilotonnia vuonna 1992, 6 280 kilotonnia vuonna 1994 ja 6 240 kilotonnia vuonna 1996, ja sen arvioidaan olevan 6 380 kilotonnia vuonna 1997.

Kapasiteetin käyttöaste huononi vuosina 1992 ja 1993 laskien 80 prosentista vuonna 1992 77 prosenttiin vuonna 1993. Sen jälkeen kapasiteetin käyttöaste on pysynyt 84 prosentissa.

(56) Yhteisön tuottajien potaskan kokonaismyynti Euroopan unioniin nousi 2 564 kilotonnista vuonna 1992 3 905 kilotonniin vuonna 1994 ja edelleen 4 127 kilotonniin vuonna 1996, ja sen ennustetaan nousevan 4 223 kilotonniin vuonna 1997. Vakiolaatuisen potaskan myynti nousi 1 760 kilotonnista vuonna 1992 2 455 kilotonniin vuonna 1994 ja edelleen 2 702 kilotonniin vuonna 1996 sekä vuonna 1997 2 558 kilotonniin. Raelaatuisen potaskan myynti nousi 804 kilotonnista vuonna 1992 1 450 kilotonniin vuonna 1994, 1 436 kilotonniin vuonna 1996 ja 1 665 kilotonniin vuonna 1997.

b) *Lannoitteiden valmistajat*

(57) (KCI:stä valmistetun) NPK:n tuotanto yhteistyössä toimineella tuotannonalalla nousi 2 383 kilotonnista vuonna 1992 4 112 kilotonniin vuonna 1994, laski sen jälkeen 3 970 kilotonniin vuonna 1995 ja on sen jälkeen pysynyt samana.

Kapasiteetin käyttöaste painotettuna keskiarvona oli 75 prosenttia vuonna 1992, 65 prosenttia vuonna 1993, 78 prosenttia vuonna 1994 ja 80 prosenttia vuodesta 1995 alkaen.

4. **Voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden vaikutukset**

a) *Vaikutus yhteisön tuottajiin*

(58) Yhteisön tuottajat ovat hyötyneet voimassa olevista toimenpiteistä. Kuten edellä on mainittu, myynti ja tuotanto paranivat merkittävästi ajanjakson aikana, ja vuonna 1994 käyttöönotettujen uusien tiukempien polkumyyntitoimenpiteiden jälkeen on saavutettu jokseenkin vakaa tilanne. Myös investointien taso on parantunut, ja ne nousivat 55 miljoonasta ecusta vuonna 1992 136 miljoonaan ecuun vuonna 1994, 207 miljoonaan ecuun vuonna 1995 ja vuonna 1996 ne olivat 144 miljoonaa ecua. Indeksin perusteella yhteisön tuottajien tuottavuus (jota mitataan tuotannon määränä työntekijää kohti laskettuna) nousi tasaisesti, ja kaivannaistoiminnan osalta se oli 100 vuonna 1992, 121 vuonna 1994 ja 134 vuonna 1996 ja jalostustoiminnan osalta 100 vuonna 1992, 127 vuonna 1994 ja 152 vuonna 1996.

(59) Näistä elinkelpoisen toiminnan merkeistä huolimatta komissio on saanut myynnin kannattavuuden painotetusta keskiarvosta tietoja, joiden mukaan yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen paranemisesta huolimatta potaskan myynti oli edelleen tappiollista vuonna 1996. Myyntikate parani – 20,4 prosentista vuonna 1992 ja – 9,6 prosenttiin vuonna 1994 mutta oli edelleen – 3,6 prosenttia vuonna 1996. Työpaikkojen määrä nousi tilapäisesti vuosina 1992 ja 1993, jolloin yhteisön tuotannonalalla työskenteli 12 500 henkilöä, mutta sen jälkeen työpaikkojen määrä yhteisön tuottajien piirissä laski jatkuvasti, ja vuonna 1996 määrä oli 10 066.

(60) Yhteisön tuotannonala on vahvasti sitä mieltä, että toimenpiteet olisi pidettävä voimassa. Tuotannonala vetoaa merkittäviin investointeihin ja työntekijöiden irtisanomisiin, joilla se on pyrkinyt tuotantolaitostensa uudenaikaistamiseen. Raskaan rakenteensa (kaivosta ei voida sulkea väliaikaisesti, koska sen avaaminen uudelleen on liian kallista) ja taloudellisen tilanteensa vuoksi ala on herkkä polkumyynnin aiheuttamalle hintojen laskulle.

(61) Kuten edellä on osoitettu, yhteisön tuotannonalan tuottavuus on tarkastelun kohteena olevan ajanjakson aikana lisääntynyt. Yhteistyöhön osallistuneiden tuottajien parantuneet kokonaisinvestoinnit ovat myös pysyneet korkeina ja suhteellisen vakaina siitä lähtien, kun polkumyyntitoimenpiteet otettiin käyttöön. Alan vienti Euroopan unionin ulkopuolelle on myös lisääntynyt 55 prosentilla siitä lähtien, kun toimenpiteet otettiin käyttöön (1 126 kilotonnista vuonna 1993 1 741 kilotonniin vuonna 1996).

Nämä luvut osoittavat yhteisön tuotannonalan kilpailukyvyn.

(62) Edellä esitetyt luvut osoittavat, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus (80 prosenttia vuonna 1993 ja 81,3 prosenttia vuonna 1996) ei muuttunut merkittävästi toimenpiteiden käyttöönottamisen jälkeen. Siitä lähtien kun polkumyyntitoimenpiteet otettiin käyttöön, tuotanto pysyi tasaisen korkeana. Muista kolmansista maista tulevan viennin osalta voidaan sanoa, että tärkeimmistä kolmansista viejämaista (Kanada, Israel ja Jordania) yhteisöön suuntautunut vienti nousi 729 kilotonnista vuonna 1993 1 440 kilotonniin vuonna 1996, (tämä nousu oli suurempi kuin viennin väheneminen tarkasteltavina olevista maista toimenpiteiden käyttöönottamisen jälkeen) mikä osoittaa, että yhteisön käyttäjät eivät ole menettäneet vaihtoehtoisia hankintalähteitä ja että yhteisön markkinat pysyivät avoimina tasavertaiseen kaupankäyntiin perustuvalle tuonnille. Markkinaosuuksina ilmaistuna tuonti muista kolmansista maista kasvoi 12,7 prosentista vuonna 1993 18,2 prosenttiin vuonna 1996. Vaikka tuonnin vuosittainen määrä samaan aikaan laski, kokonaistuonti tarkasteltavina olevista maista (Venäjä, Valko-Venäjä ja Ukraina) oli edelleen 421 000 tonnia (44 miljoonaa ecua) vuosien 1994 ja 1996 välillä.

(63) Painotetun keskiarvon perusteella vuoden 1996 hinnat, joita yhteistyöhön osallistuvat yhteisön tuottajat veloittivat, nousivat vuoteen 1993 nähden 20 prosentilla (vakiolaatu) ja 18 prosentilla (raelaatu). Indeksin perusteella (1993 = 100) vakiolaadun hintakehitys jakson aikana oli 104 vuonna 1992, 100 vuonna 1993, 107 vuonna 1994, 115 vuonna 1995 ja 120 vuonna 1996. Raelaadun hintakehitys indeksin perusteella oli 104 vuonna 1992, 100 vuonna 1993, 105 vuonna 1994, 120 vuonna 1995 ja 118 vuonna 1996. Kaliumkloridin maailmanlaajuisen kysynnän odotetaan putoavan, ja tämä aiheuttaa luultavasti yleisen laskun hinnoissa vuodesta 1997 alkaen.

(64) Vuodesta 1994 alkaen kyseisen tuotteen liikevaihdon tappiollisuus on vähentynyt −9,5 prosentista −6,5 prosenttiin (vuonna 1995) ja edelleen −3,6 prosenttiin (vuonna 1996). Yhteisön tuotannonalan taloudelliset tulokset osoittavat näin ollen, että toimenpiteistä ja parantuneesta tuottavuudesta huolimatta kyseisen tuotteen myynnin kannattavuus ei ole saavuttanut kannattavuuden rajaa.

(65) Näin ollen polkumyyntitoimenpiteistä saatavista eduista huolimatta yhteisön tuotannonala joutuu edelleen kilpailemaan voimakkaasti tasavertaiseen kilpailuun perustuvan viennin kanssa avoimilla markkinoilla sekä yhteisön että maailmanlaajuisella tasolla. Vaikka yhteisön tuotannonalan tulokset ovat parantuneet, toiminta on edelleen tappiollista, ja tilanne voi vain huonontua menettelyn kohteena olevista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vuoksi.

b) *Vaikutus käyttäjiin*

(66) Tuotetta käyttävä teollisuus (lannoiteteollisuus) on kohdannut viime vuosina merkittäviä muutoksia, joista tärkeimpiin kuuluvat typpeen pohjautuvien lannoitteiden käytön väheneminen yhteisössä sekä niihin kohdistuvat lisääntyneet ympäristönsuojeluvaatimukset. Potaskaan perustuvien lannoitteiden myynnin määrä oli 3 736 kilotonnia vuonna 1992, 3 608 kilotonnia vuonna 1993, 3 975 kilotonnia vuonna 1994, 3 566 kilotonnia vuonna 1995 ja 3 747 kilotonnia vuonna 1996. Kyseisenä aikana teollisuudessa toteutettiin rakennemuutos ja työpaikkojen määrä laski vuoden 1992 2 226:esta vuoden 1996 1 571:een. Useita vuosia kestäneen tappiollisuuden jälkeen kannattavuus parani vuodesta 1993 alkaen (−10 prosenttiin kyseisen tuotteen liikevaihdosta vuonna 1993, −5 prosenttiin vuonna 1994 ja 1995 ja −1 prosenttiin vuonna 1996, ja toiminnan arvioidaan muuttuvan kannattavaksi vuonna 1997). Investoinneissa on ollut vaihtelua, mutta yleinen suuntaus on ollut kasvamaan päin (23 miljoonaa ecua vuonna 1992, 25 miljoonaa ecua vuonna 1993, 20 miljoonaa ecua vuonna 1994, 53 miljoonaa ecua vuonna 1995 ja 30 miljoonaa ecua vuonna 1996).

(67) Tuotetta käyttävä teollisuus ei ole tuonut esiin potaskan saatavuutta koskevia ongelmia. On muistettava, että teollisuus tuo edelleen potaskaa menettelyn kohteena olevista maista sisäisen jalostusmenettelyn yhteydessä, minkä vuoksi teollisuus voi valmistaa lannoitteita vientimarkkinoita varten. Vaikka potaska on hinnan osalta miltei kulutushyödykkeen kaltainen tuote varsin avoimilla markkinoilla, monet käyttäjät ovat huomauttaneet, että JOT-toimitusehtojen vuoksi he eivät juurikaan ole voineet turvautua meriteitse kuljetettuun potaskaan (kuten menettelyn kohteena olevista maista peräisin olevaan) merikuljetuksiin liittyvien viiveiden vuoksi.

(68) Yksi suurista tuottajista kannattaa poikkeuksellisesti toimenpiteiden jatkamista, mutta yleensä käyttäjät kannattavat toimenpiteistä luopumista, koska se pidentäisi jossakin määrin niiden valmistuskustannuksia. Tuottajat huomauttavat kuitenkin, että vaikka voimassa olevat toimenpiteet vaikuttavat kustannuksiin, potaska muodostaa 20 prosenttia valmistuskustannuksista eikä se ole tässä suhteessa ratkaiseva tekijä. Esimerkiksi ammoniumnitraatin hinnan vaikutusta kustannuksiin ja taloudellisen ympäristön mainittuja muutoksia pidetään paljon tärkeämpinä.

(69) Maanviljelijät ovat ainoastaan vähäisessä määrin raa'an potaskan välittömiä käyttäjiä, koska heistä suurin osa käyttää tuotetta lannoiteseosten muodossa.

Kuluttajien ja viljelijöiden järjestöt eivät ole tulleet esiin menettelyn aikana. Koska potaskan hinta nousi 20 prosenttia toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, komissio katsoo, että polkumyyntitullin vaikutus viljelijöihin vastasi heidän muuttuvien kustannustensa nousua 0,2 – 0,4 prosentilla (jos oletetaan, että lannoitteiden valmistajat siirtävät omien kustannustensa koko nousun asiakkailleen). Tämän vuoksi katsotaan, että toimenpiteiden vaikutus maataloustuotannon kustannusrakenteeseen on vähäinen.

c) *Vaikutus tuojiin*

i) **Kauppaa harjoittavien kanta**

(70) Johdanto-osan 47 kappaleessa mainittu tuojien järjestö vastustaa selkeästi toimenpiteitä sen perusteella, että yhteisön markkinoiden väitetään olevan suljettuina menettelyn kohteena olevista maista peräisin olevalle tuonnille. On korostettava, että vaikka menettelyn kohteena olevista maista peräisin oleva tuonti laski vuoden 1994 polkumyyntitoimenpiteiden tuloksena, tuonti sisäisen jalostusmenettelyn yhteydessä on jatkunut. Sitäkin merkittävämpää on, että muista maista tuodaan suuria määriä.

ii) **Lannoiteseosten valmistajien kanta**

(71) Vaikka esiin tullut yritys kannatti toimenpiteistä luopumista, se mainitsi myös, että se ei voinut turvautua yksinomaan menettelyn kohteena olevista maista peräisin olevaan tuontiin.

5. **Polkumyyntitoimenpiteistä luopumisen tai niiden muuttamisen vaikutukset**

(72) Olosuhteet, jotka johtivat toimenpiteiden tiukentamiseen vuonna 1994, eivät ole merkittävästi muuttuneet (mukaan lukien myynnin taantuminen viejien kotimarkkinoilla), ja tämän vuoksi on erittäin todennäköistä, että toimenpiteiden muuttaminen tai niistä luopuminen johtaisi yhteisön tuotannonalan ennen tämänhetkisten toimenpiteiden käyttöönottoa kärsimän vahingon toistumiseen ja ennen kaikkea taloudellisten tappioiden kasvamiseen.

6. **Yhteisön etua koskeva päätelmä**

(73) Edellä sanotun perusteella päätellään, että ei ole pakottavia syitä katsoa, että voimassa olevat toimenpiteet olisivat yhteisön edun vastaisia. Vuonna 1994 käyttöönotetuilla toimenpiteillä on ollut haluttu vaikutus eli ne ovat poistaneet epätasavertaisen kaupan aiheuttamia vääristymiä, ja tuloksena on ollut yhteisön tuotannonalan tilanteen yleinen paraneminen.

Päinvastaisista väitteistä huolimatta ei ole näyttöä siitä, että toimenpiteet olisivat vahingoittaneet kilpailua yhteisön markkinoilla, joille tasavertainen tuonti on edelleen päässyt ja joilla sen markkinaosuus on itse asiassa kasvanut, eivätkä toimenpiteet myöskään näytä olevan tuotetta käyttävää teollisuutta vahingoittavia.

Tutkimuksessa ei ole myöskään osoitettu tuontialaa vahingoittavia vaikutuksia.

(74) On myös lisättävä, että ei ole näyttöä siitä, että kolmen uuden jäsenvaltion liittyminen olisi antanut aihetta muuttaa tässä uudelleentarkastelumenettelyssä komission tekemiä yhteisön etua koskevia päätelmiä.

VII **SITOUMUS**

(75) IPC teki kolme perusasetuksen 8 artiklan mukaista sitoumusta koskevaa ehdotusta.

(76) Komissio tutki huolellisesti nämä ehdotukset ja hylkäsi ne sillä perusteella, että sitoumukset eivät poistaisi polkumyynnin vahingollisia vaikutuksia. Käsiteltävän tapauksen edeltävien vaiheiden vuoksi kaikkia sitoumustarjouksia on tarkasteltava huolellisesti, ja oli selvää, että tarjoukseen ei sisältynyt sitoumuksen hyväksymiseen tarvittavia riittäviä takeita.

(77) Viejälle ilmoitettiin syyt, joiden vuoksi sen sitoumuksia ei voitu hyväksyä, ja sille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia.

VIII **TOIMENPITEET**

(78) Tämä uudelleentarkastelu on osoittanut, että kolmen uuden jäsenvaltion liittyminen yhteisöön ei vaikuta selvitykseen eikä niihin päätelmiin, jotka koskevat menettelyn kohteena olevien maiden viejien harjoittamaa polkumyyntiä; polkumyyntimarginaali ei ole juurikaan muuttunut edellisestä tutkimuksesta.

(79) Tämän vuoksi katsotaan, että toimenpiteiden muotona olisi edelleenkin oltava vähimmäishinnan ja erityisen tullin yhdistelmä. Vähimmäishintoja ja kiinteitä tulleja olisi kuitenkin mukautettava tämän tutkimuksen tulosten perusteella.

(80) Lievemmän tullin säännön mukaisesti ehdotettu polkumyyntitulli on yhtä suuri kuin jäljempänä tyypin ja laadun mukaan KCl-tonnia kohti vahvistettu kiinteä määrä ecuina tai jäljempänä esitettyjen hintojen ja vastaavan tyypin ja laadun mukaan KCl-tonnia kohti esitetyn vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan laskettu erotus, sen mukaan, kumpi on korkeampi.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 3068/92 1 artikla seuraavasti:

"*1 artikla*

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevaa ja CN-koodeihin 3104 20 10, 3104 20 50 ja 3104 20 90 kuuluvaa kaliumkloridia.

2. Tullin määrä on yhtä suuri kuin jäljempänä tyypin ja laadun mukaan esitetty kiinteä määrä ecuina KCl-tonnia kohti tai jäljempänä esitettyjen vähimmäishintojen ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan KCl-tonnia kohti vastaavan tyypin ja laadun mukaan laskettu erotus, sen mukaan, kumpi on korkeampi.

VALKO-VENÄJÄ

	Kaliumkloridi, jonka K_2O-pitoisuus on enintään 40 %		Kaliumkloridi, jonka K_2O-pitoisuus on suurempi kuin 40 % mutta enintään 62 %		Kaliumkloridi, jonka K_2O-pitoisuus on suurempi kuin 62 %
	Vakiolaatu	Raelaatu ja muu kuin vakiolaatu	Vakiolaatu	Raelaatu ja muu kuin vakiolaatu	
Taric-koodi	3104 20 10*10	3104 20 10*90	3104 20 50*10	3104 20 50*90	
Kiinteä tullimäärä	19,51	30,84	29,51	46,65	48,19
Vähimmäishinta	71,35	79,41	107,91	120,11	124,08

VENÄJÄ

	Kaliumkloridi, jonka K_2O-pitoisuus on enintään 40 %		Kaliumkloridi, jonka K_2O-pitoisuus on suurempi kuin 40 % mutta enintään 62 %		Kaliumkloridi, jonka K_2O-pitoisuus on suurempi kuin 62 %
	Vakiolaatu	Raelaatu ja muu kuin vakiolaatu	Vakiolaatu	Raelaatu ja muu kuin vakiolaatu	
Taric-koodi	3104 20 10*10	3104 20 10*90	3104 20 50*10	3104 20 50*90	
Kiinteä tullimäärä	19,61	26,01	29,65	39,33	40,63
Vähimmäishinta	71,35	79,41	107,91	120,11	124,08

UKRAINA

	Kaliumkloridi, jonka K_2O-pitoisuus on enintään 40 %		Kaliumkloridi, jonka K_2O-pitoisuus on suurempi kuin 40 % mutta enintään 62 %		Kaliumkloridi, jonka K_2O-pitoisuus on suurempi kuin 62 %
	Vakiolaatu	Raelaatu ja muu kuin vakiolaatu	Vakiolaatu	Raelaatu ja muu kuin vakiolaatu	
Taric-koodi	3104 20 10*10	3104 20 10*90	3104 20 50*10	3104 20 50*90	
Kiinteä tullimäärä	19,61	30,84	29,65	46,65	48,19
Vähimmäishinta	71,35	79,41	107,91	120,11	124,08

3. Polkumyyntitullin soveltamisessa potaskan, jota tuodaan muussa kuin vakiolaatuisessa tai raelaatuisessa muodossa, pidetään raelaatuisena ja siihen sovelletaan raelaatuista potaskaa koskevaa polkumyyntitullia.

4. Sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä helmikuuta 1998.

Neuvoston puolesta

R. COOK

Puheenjohtaja